

המביא גם פרק ראשון גימין

5

עין משפט
נר מצוה

בַּה א מִי פֶּה מַה־
 חֹבֵל וּמוֹזֵק הֶלֶט
 טוֹשֵׁעַ חוֹמֵם קִי שֹׁפֵחַ
 סֵעִי ה [וּסְעִי ט יצ]:
 בֹּ ב ג מִי פֶּה מַה־
 תַּעֲשִׂית הִלִּי יד סִמֵּג
 שֶׁעֲשָׂן מַדֵּם ג טוֹר שֵׁעַ
 אֲחִיָּה קִי תִקֵּם סֵעִיָּה ג
 וְיִבְרַח אֲלֵפֶם בְּרֻכּוֹת פֶּה
 דָּף כֹּה: וְיִבְרָאֵשׁ שֵׁם סִימֵן
 וְיִבְרָא:

בז ד מי' שם הלט"ו
טוש"ע שם סעי' ד:

תורה אור השלם

1. אִמְרוּתִי אֲשַׁמְרֶה דֹרְכִי
מִתְחַטֵּט לְכַשְׁלוֹת אֲשַׁמְרֶה
וְלֹא יִפְּלוּ מִיָּדַי מִצְדָּתִי
בְּעַד יְעָרִי מִחוּסֹס בְּעַד יְעָרִי
תְּהִלָּתִי לֵט בְּ
תְּהִלָּתִי;
2. דֹּם יִזְכֹּר אֶל הַתְּהַלֵּל
אֶל תִּתְּרוּ מִבְּצִלָּתִי דִּבְרוּ
כִּי אֵשֶׁת עֲשֵׂה מִמּוֹתִי;
תְּהִלָּתִי לֵט
3. אֶל עַמִּי יִשְׂרָאֵל
זָכֹר לִי בְּעֵשֶׂה יִנִּיתִי
מִעַל לִי אֵלֶיךָ אֲבֹתֵךְ אֲבֹתֵךְ
עַל כֵּן בָּרַךְ דָּן;
הוֹשֵׁעַ א
4. בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתֶּה יִין
יִמְרָם שִׁכְרֵךְ שְׁלֹתֶיךָ;
יִשְׁעִיכֶם יִזְכֶּה כֵּן
5. וְקִקְצֵה דִּמְיוֹנֶה
וְעִקְצֵה; יִזְכֶּה כֵּן
6. יִתְּנֶה וְיִתְּנֶה וְיִתְּנֶה
7. יִתְּנֶה יִתְּנֶה יִתְּנֶה
8. כִּי אִם אֲמַר אֲדֹנִי יִזְכֶּה
הַיְּעָרָה הַיְּעָרָה
9. וְאֵת אֵת וְאֵת הַיְּעָרָה
10. הַיְּעָרָה וְהַיְּעָרָה הַיְּעָרָה
יִתְּנֶה כֵּן אֵל

פסקי רי"ד

שלה מר עוקבא לר
אלעזר בני אדם העומדי
לרוע רשע וכן בירי למוסר
למלכות מהו. שרטט
ויכחל ואשפרה דרור
מחטוטו בלשונו אשפרה
לדי מחסום בעור רשע
לשפר אצ"פ שרשע לגנדי
אשפרה לר פחטום של
היה קצמערץ לו טובא ולא
לר דום הל' והוא פילם
חללים חללים השכם
העורב בלית המדרור ור'
בלין מאהקו א"ר יצחק
ש"ת כותבי' א"ר א"ר כותבי'
מביתא תנא ג' כותבי' ז'
כותבי' פ' י' תיבות'
א"ר כותבי' פ' א' שרטט
ארכע [אין] כותבי' שלה
לר עוקבא וטובא
מנא ל' אדסור פ' לשרור
לולמר בבית המשתאות
טובא רכבא אל תשפט
ושראל אל ג' טעמים פ'
לא שנא כפה לא שנא
תנא לר של גלותא א"ר
היה אדסור מנא ל' אדסור
פ' היו עושום לחתנים
בצטורת ושל כספ' כספ'
בצטורות ומצורין בפרת'
מלח שקורי' גייל אל
פ' חסדא קרא כתיב כה
אמר ה' הסר המצנפת
היה הסרה וגו' מה
אצ"ל מצנפת אצל עטה
לומר ל' בזמן
השטנפנות בראש חור
גדול עטר בראש כל אדם
סחלקה מצנפת שטראש
שטלקה שטראש שטראש
ל' אדם ריבנא אשכחיה
למר בר אבי שר דקא
גדיל כילולא לביתיה א"ר
אל סבר מה הסר המצנפת
היה אדסור מנא ל' אדסור

השְׁתָּא בהמתן שֶׁ צִדִּיקִים בּוֹ. אָמַר ר"ט דְּלֹא פִּרְיָן אֵלָּא
גַּבִּי מִיַּד דְּלֵטִינָה * דְּגִנְחֵי הוּא לְצִדִּיק שְׂמוּכֵל דְּכֵר אִסְקוּר
וְיֹלֵהֵב לֹא פִּרְיָן גַּבִּי ר' יִשְׁמַעֲלֵל שְׁקֵרָא וְהֵטָה צִפְרָק קִמָּא דְּשִׁבְתָּ
(דף יב:) וְגַבִּי יִיְהוּדָה בֶּן טַבְיָא שֶׁ שְׁהַר עַד זִוְמֵס (חגיגה ד טז):
וְיִהְיֶה לְפָנֶיךָ לְכַתּוּבָתָא (דף יג:) וְיִהְיֶה לְפָנֶיךָ לְכַתּוּבָתָא (דף יג:)

היכי דליקבלו מיניה
מיעא לי הא דרבה בר
אבא א"ר אבהו לעולם
דה בתוך ביתו שהרי
הייתי בתוך ביתו
גור' חנינא בן גמליאל
בהמתן של צדיקים

דהעלו עבד לכהונה על פיו לא
גרים ליה ר"ת אע"פ שיש שם אכילת
איסור תרומה לאשמו ולגמיו שהן
אסורין בתרומה מ"מ כיון שחכם
עלמו לקח נכסל צאכילת איסור לא
סבירא להקשות ורז ירמיה צר אצלו
לדאשמו ונעוטים קודם גדלה (פסחים
דף קו:) אע"ג דאמר התם (דף קה.)

על ידם צדיקים עצמן
אכילו דבר גדול ומאי
ליה מר עוקבא ר'ר'
ים עלי ובידי למסרם
וכתב ליה ¹אמרתי
בלשוני אשמרה לפי
נגדי ²אע"פ שרשע
חסום שלח ליה קא
נא דאיקום בהו שלח
ל לו דום לה' והוא
השכם והערב עליהן
ליהן הדבר יצא מפי
קולר שלחו ליה למר
דאסיר שרטט וכתב

זמרא מנא לן דאסור. פי'

שיר לא ישתו יין ימר
הוא ה"א ה"מ זמרא
יב"מ/א"ל רב הונא
כתביב⁵ קינה ודימונה
דארץ ישראל קחשיב
דמתוותא דא"י קא
מארגזא אמר בה
ד עושה לו דין א"ל
הוה רב גביהא מבי
האמר בה הכי כל
ה עושה לו דין א"ל
בנ⁶ דתנן יבפולמוס
אדחכי קם רב הונא
להים הסר המצנפת
השפיל וכי מה ענין
בראש כ"ג עטרה
ה עטרה מראש כל
ל האלהים מדרבנן
בר רב אשי דהוה
ת והרם העטרה א"ל
את דרש ר' עוררא
אסי בשעה שאמר
מלאכי השרת לפני
בסיני נעשה לנשמע
והגביהו את השפל
ויהי דרב אמי וזימנין
ה' אם שלמים וכן
צומצמין יעשה מהן
ר' ישמעאל כל הגזוז
לשתי רחילות שהיו
זאינה גזוזה לא עברה
ועניתיך

קרויה מגזעת אצל של כ"ג היתה קטנה קרויה מזנפת ^{טו}
 ודייט צפרק בראשונה ביומא (דף כה.) דאמר נוטל מזנפת של
 ד אלא לחתנים ^י כדמפרש בעין כ"ג שהוא ראש ושר בישראל^א (:

כי

ויהיה העטרה א"ל דומיא דכ"א בנבירי ואי קשיא והא תנן בשלמי פרק בתרא דסוטה וגזר על עטרות של כלה אלמא שתי גזירות היו בפלמוס הראשון של אספסינוס ודד להוה אסור אלמא עושה הוא על קנים וחקו להוה אסור אף של ק אבל עושה היא כיפה של מלה אלמא ורואא קני של וזה נאסר לכלה אבל של

הערה: חזקוני (דף ק"ז): **אמר מן הדין** שגאבד
ממנו **אמר מן השוטה** ומפני אימתו חתכו עבדיו **אמר מן הדין**
שהדין **אמר מן השוטה** שלא יצו: **העומדים עלי** לחרק ולגדף: **ובידי**
למחוסר. כח צדי להלשין עליהן: **לגדי** מריבני ומחנטיני: **גניבא**

היה חולק עליו: קולו. שלשלת של
המוכתזים למלכות
שנותנין שם המוכתזים למלכות
המורגה: ומר. לשורר צבית
המשתאות: ימר שר. יהא מר:
כור: מארגיו. שם מוס:
שם מחמת זער שצרו.
קנאה הוא לשון שלדם מתעבר על
ריצו או על ריב אחרים כמו קנא קנאתי
(מלכים א יט) וכמו בקנאו את קנאתי
(במדבר כה): זעקס לגימא. שגול
ממנו ויורד לחיי לשערי מזונותיו:
כלילא. היו עושין עטרות לחתנים
שם של זה וספק לבנות ומאירות
בגפרות ומלה קורין יי"ש של
ויורד והדס: צפולמוס. חיל שהעלה
אספספיוס קודם שזא טיטוס עליהם:
על האירוס. מפרש בפרק במר
דקוטה (ד מט): עבלא דער פומא והוא
הוא המקשקש: רב חסדא. תלמידו
בפניו ובי קס רב הוא אמר ליה רב
חסדא לרש גלותא קרא כמי: מה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' אי מההוא הוה
אמינא הנ"מ זמרא דמנא.
ע' חגיגה דף טו ע"ג
ברש"י ד"ה זמרא: שם
מפורט דא"ע. ע' עירובין
דף כא ע"א מד"ה אחוי
לית: תוס' ד"ה השתא
בהמתן וכו' דננאי הוא
לצדיק. ע' מהריק"ש
בהגהותיו ריש טו"ד:

לעזי רש"י

ציי"ל [ניאי"ל]. תצריב
שחור (ציור שחור
באמצעות חומר כימי
החורט את הכלי).

מוסף רע"י

בהמתן של צדיקים.
חמורו של רבי פנחס
בן יאיר (יבמות צט:).
אין הקב"ה מביא
תקלה על ידם. שםאל
הכמה דבר האסור לה
בפולמוס של
(חולין ה:).
אספסיינוס. חיל שהציא
אספסיינוס על ירושלים
(סוטה מט:).

מוסף תוספות

- [illegible]

בי אהרן 'ומצנפת בד יצנוף', 'ונתת המצנפת'. מוס' הרא"ש. טו. של כה"ג ושל כהן הדיוט, מ"מ. מוס' הרא"ש. יז. בזמן שמצנפת. מוס' הרא"ש.

לא שנו אלא של מלך וגפרית אבל של ורד ושל הדס מותר ושמואל אמר אף רבה בר בר חנה עיר של זהב תניא נמי הכי איזהו עטרת הכלה עיר של זהב

גבי עטרות חתנים לא שנו אלא של מלח ונפרית אבל של ורד ושל הדס מותר ושמואל אמר אף של ורד ושל הדס אבל עושה הוא של קנים ושל חלף ולוי אמר אף של קנים ושל חלף אסור ורבי
עטרת הכלה אמרין אמר רבא בר כהנא עיר של זהב תניא נמי הכי איזהו עטרת הכלה עיר של זהב אבל עושה היא כיפה של מלח אלמא דוקא עיר של זהב נאסר לכלה אבל שאר עטרות מותר ולחתנים